

KOLUMNI

Matti Salonen, Tampereella 5.6.2010

Omaa oksaa sahataan

Puolustusvoimat on julkaissut tukun uusia ohjeita ja sääntöjä. Taustalla lienee ollut valtionhallinnon vaatimat säästötoimet. Säästöjen osoite vaan on väärä. Ensimmäisten joukossa on säästötoimien kohteeksi päätymässä vapaaehtoinen maanpuolustusväki. Uusista ohjeista onkin kehittymässä todellinen oman oksan sahaamisen mestariteos. Muistamme vielä ajan, miten varusmiehet maastoharjoituksissa säästivät ja paukkupatruunoiden sijasta huusivat raikuvalla äänellä ”laukaus, laukaus”! Kun ajat sitten paranivat, sallittiin huutaa jopa ”sarja, sarja”! Pääesikunnan säästöosasto on nyt määritellyt uusiksi mm. reserviläisten mahdollisuudet ampumataitojen ylläpitoon. Reservijärjestöjen jäsenillä ei enää olisi entisiä edellytyksiä osallistua puolustusvoimien aseilla tapahtuviin ammuntoihin. Hallituspuolueet ovat samoissa talkoissa. Vihreä-puolue haluaa ”lyijymyrkytyksen” pelossa sulkea Suomen ampumaradat! Kokoomuksen sisäministeri aikoo kerätä aseet pois siviileiltä, reserviläiset mukaan lukien! Keskusta ei omilta kiireiltään kerkiä! Eikö edes puolustusministerin ja Puolustusvoimien pitäisi tehdä kaikkensa reserviläisten ampumakoulutuksen hyväksi? Kertokaa meille reserviläisille, ketä enää voisimme äänestää? Vaikka sotilaskoulutus tuleekin kalliiksi, on sotahistoria osoittanut, että osaamattomuus tulee vielä kalliimmaksi! Puolustusvoimien tuen pääosa vapaaehtoiselle maanpuolustustyölle ohjataan nykyään Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen kautta. Suurehko joukko vapaaehtoisia reserviläisiä osallistuu vuosittain omalla vapaa-ajallaan MPK:n kursseille harjoittelemaan Puolustusvoimien ohjeistamia sodanajan tehtäviä. Järjestelmän kustannustehokkuus on käsittämättömän hyvä. Puolustusvoimat uhkaa nyt kääntää meille tylysti selkänsä. Kun jossakin iässä miehen sodanajan sijoitus menee alta, hän huomaa hetkessä muuttuneensa hylätyksi ja hyödyttömäksi reppanaksi, jolle ei enää armeijan asetta uskalleta antaa. Armeijan ”sotaonni” voi joskus olla pienestä kiinni. Puolustusvoimilla ei luulisi olevan varaa ampua omaan jalkaansa! Onko Puolustusvoimilla todella aikomus hylätä vahvin mahdollinen tukijoukkonsa, vapaaehtoinen maanpuolustusväki? Vaikka reserviläisen ”eläkeikä” on laskemassa

35 vuoteen, pitää kokeneen ja koulutetun reserviläisen status säilyttää sijoituskelpoisena, oli hänellä todellinen sijoitus, tai sitten ei! Tietyt kansanedustajat ovat esittäneet, että Puolustusvoimat kouluttaisivat vain puolet nykyisestä Suomen asevelvollisesta ikäluokasta. Esityksen mukaan olisi loogista vähentää puolella myös nykyistä kantahenkilökuntaa. Samalla puolustusbudjettikin voitaisiin puolittaa. Puolustusvoimien parhaat ystävät, reserviläiset, ovat korvaamaton, mutta uusien sääntöjen toteutuessa, uhanalainen luonnonvara. Ällistyttävällä tarmolla pääesikunnassa on pohdittu myös virkapukujen käyttöä. Mitä tavoiteltiin rajoittamalla reserviläisten virkapuvun / uniformun käyttöä, säästöjäkö? Alkuperäisenä tavoitteena lienee ollut kieltää reserviläisiltä uniformujen käyttö kokonaan. Kuten tunnettua, vapaaehtoiset reservijärjestöjen jäsenet ovat hankkineet m58 ja muut vastaavat virkapukunsa kokonaan omilla rahoillaan. Maanpuolustusjärjestöjen esitettyä asiasta eriävän mielipiteensä, päätökseksi tuli kuitenkin kieltää reserviläisiltä uniformujen käyttö siviilihenkilöiden siunaustilaisuuksissa. Lähes 40 vuoden reserviläiskokemuksella tiedän, että sotilaspukuja arkkuvartiossa on omassa yhdistyksessäni käytetty todella harvoin, korkeintaan muutaman vuoden välein. Silloin kuitenkin sitä suuremmalla kunnioituksella arvostettua vainajaa kohtaan. Yhdistyksen kunniajäsenen omaiset ovat saattaneet toivoa siunaustilaisuuteen sotilaspukuisia reserviläisveljiä arkkuvartioon. Pyydettyäessä myös sotaveteraanien siunaustilaisuuksia on kunnioitettu arkkuvartiolla. ”Kunnioitetut sotiemme veteraanit”, miten he ikinä voivat ymmärtää pääesikunnan kiellon? Vääjäämättä tulee mieleen, että mahdollista sotaa odotellessa alkaa kantahenkilökunnalla tulla aika pitkäksi. Pyytäisin kuitenkin pääesikuntaa keskittymään ”tekemään työtä, jolla on tarkoitus”.